

„Ramumas. Kam tau pykti?“

Ramumas. Kam tau pykti, jei širsdamas užgauni Dievą, suerzini artimą, kremtiesi pats... Ir pagaliau vis tiek turi liautis pykti. (Kelias, 8)

birželio 8 d.

Tą patį, ką pasakei, sakyk kitu tonu, be pykčio, ir tavo žodžiai skambės įtaigiau, o svarbiausia – neužgaus Dievo. (Kelias, 9)

Nesibark, kol piktinies dėl padarytos klaidos. Luktelk iki rytojaus ar dar

ilgėliau, o tada ramus ir ištyrinta
širdimi būtinai sudrausmink. Vienu
meiliu žodžiu laimėsi daugiau nei
trimis valandomis kivirčo. Valdyk
savo įkarštį. (Kelias, 10)

Iš tiesų atsidavęs Viešpačiui, išmoksi
tenkintis tuo, kas atsitinka, ir
neprarasti ramybės, jei darbai – nors
ir dėjai visas pastangas bei
naudojaisi tinkamomis priemonėmis
– neišeina tokie, kokių norėtum... Juk
„išeis“ taip, kaip norėjo Dievas.
(Vaga, 860)

Kai to reikia artimo labui, netylėk,
bet kalbėk maloniai,
neužsiplieksdamas ir be suirzimo.
(Kalvė, 960)